

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 158. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518318208/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

- 36,8: *Claus Jessen*] rimet er godt, men figuren fiktiv, se note til 23,7.
- 37,1: *Her Sehested*] denne figur er virkelig, men så heller ikke genstand for satire. *Iver Nicolai Sehested* (1679-1752) blev i 1731 2. landsdommer i Viborg, og da *Tøger Reenberg* døde 24.6.1742, blev Sehested 1. dommer efter ham.
- Deraf følger ikke, at satiren så må være skrevet efter denne dato. Da Reenberg var 86 år ved sin død, er der intet i vejen for, at man længe forinden – måske år før – reelt har anset Sehested som fungerende 1. dommer, altså også i januar 1742, da Falster skrev sit digt.
- 37,5: *tre Lod Sølvi*] Danske Lov har denne bøde, men i forbindelse med forseelser med hegn og gærde (3-13-39). Derimod fastsættes i 2-12-16, at de bøder, en præst bliver idømt, skal gives til fattige præste-enker uden hensyn til, hvem der ejer kirken. – 37,8: *Justitzen*] retsvæsenet.
- 38,2: *Soldesetter*] se note til *Love-Regler* 6,8.
- 39,1: *figte*] fægte.
- 41,3: *udgiors*] udpyntet, forsiret. – 41,3-4: *Pik ... Prygl ... Partisaner*] forskellige former af slag- og stødsvåben.
- 42,6: *Irring*] uenighed, trætte, strid.
- 43,5: *luder ingen Vodermaal*] tåler ingen modsigelse. – 43,6-8: *Modstanderen de setter o.s.v. ...*] udtrykket *sette i rette mod (én)* betyder: bringe en anklage mod én for retten. På nærv. sted bliver meningen, at de gejstlige anklager modstanderen for retten og kræver ham dømt til bål og brand.
- Adieu Messieurs*] denne afskedsalut lyder så forfløjen, men er i virkeligheden ægte Falstersk, idet den er moderne ækvi-valent til det *Vale!* eller *Valete!* (= lev vel!), som den latinskriverende bruger som brevslutning efter klassisk mønster.